

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 111.

Ottende Session.

34te Møde.

Torsdagen den 22de Januar.

(Forts.)

Alberti (fortsat): Vi have Alle vidst, at vi havde en Mand, der bestyrede Kongerigets Finanser, og det har den ærede Indenrigsminister ogsaa vedkiendt sig, at han gjorde, men Ansvaaret har han ikke tidligere vedkiendt sig, og forsaavidt han har gjort det idag, troer jeg det blot fremkom som en juridisk Udvikling af det i Lovforslagets Begyndelse brugte Udtryk: „under Ansvar af vedkommende særlige Minister“. Det kan vistnok siges, at den, som besyrer en Ting, har et vist Ansvar derfor; men jeg troer just ikke, at der altid af et saadant Ansvar kan udledes juridiske Følger; jeg troer, der har været mangfoldige Tilfælde, hvor der har været Spørgsmaal om Ansvar for en Bestyrelse, men hvor Ansvaaret er faldet bort, fordi det ikke udtrykkeligt var udtalt, at et saadant skulde være en nødvendig Følge. Naar man, saaledes som Indenrigsministeren foreslaaer, paa et Sted i Loven bruger Ordene: under Ministeriets Ansvar, og paa et andet Sted: under Ministeriets Bestyrelse, troer jeg, at det med al den juridiske Spidsfindighed, der anvendes, naar flige Sager komme til Domstolens Afgjørelse, meget let vil kunne udfindes, at der dog maa have været en Forskjel paa Udtrykket Ansvar paa det ene Sted, der er langt mindre prægnant, og Betegnelsen Bestyrelse paa det andet Sted. Det er det, Mindretallet har villet afværge; thi vi troe, at det er om at gjøre,

at Loven, forsaavidt den skal vedtages, bliver klart affattet.

Hvad det sidste Undeingsforslag angaaer, som Mindretallet har stillet, da forekommer det mig, at der ikke kan være Noget derimod at erindre, men skulde der være Tale om, at noget af vore Forslag skulde bortfalde, har jeg mindst imod, at dette forkastes, hvortil jeg anseer det første Undringsforslags Vedtagelse om Lovens Indskrænkning til en kortere Tid, nemlig til kun at gjælde for de 2 Finantsaar 1856—57 og 1857—58, for en nødvendig Betingelse for, at Loven bør gaae igjennem.

G. Winther: Jeg har ogsaa været af den Ansuelse, at Ordet „Ansvar“ burde tilføies paa det andet Sted, og har troet, at det var en nødvendig Betingelse for at give min Stemme til dette Lovforslags Ikrafttræden, men, ved næiere at overtænke Sagen, troer jeg dog ikke, der er nogen Nødvendighed derfor. Man vil nemlig see, at Ordet „Ansvar“ forekommer i en af de første Linier af Forslaget, og efter dets hele Indretning maa dette Ord gaae paa begge de Foranstaltninger, der skulle tages; det er altsaa af den Grund overflødig at sætte det paa det ene Sted, medmindre det ogsaa skulde staae paa det andet. Forøvrigt forekommer det mig, at det ikke er nogen Skade til, at det staaer, hvor det nu engang staaer; thi jeg kan ialfald ikke dele den Betænkethed, som den ærede Ordfører udtalte, at han havde, med at man nævnte et saadant Ord her, naaget vi have en Grundlovsbestemmelse, som sikker os Ministerens Ansvar i alle de Sager, han besyrer, og dersom det var farligt, at dette Ord optoges der, hvor